

Koninklijke Nederlandse
Vereniging voor Natuurtoezicht

de Jachtopzichter

In dit nummer o.a.:

Terug naar het boerenverstand
Verslag jaarlijkse KNVvN-Schietdag
Casusdag studenten Natuur en Milieuhandhaving

Bestuur

Rolf Overdiep	voorzitter	voorzitter@natuurtoezicht.nl
Jaap van der Hiele	penningmeester	penningmeester@natuurtoezicht.nl
Laura Kievit	secretaris	secretaris@natuurtoezicht.nl
	communicatie & PR	pr@natuurtoezicht.nl
Peter van Tulden	bestuurslid	
Norbert de Groot	bestuurslid	
Ruth van Wingerden	bestuurslid	

Secretariaat/ledenadministratie

telefoonnummer: 06-57444047
secretaris@natuurtoezicht.nl

Bankrekeningen

NL30 RABO 0313 2131 94	t.b.v. PHB cursussen KNVvN
NL22 RABO 0115 7225 99	t.n.v. contributies/donaties KNVvN

www.knvv.nl
K.v.K. 40477951

Lidmaatschap en donaties

Het lidmaatschap van de KNVvN staat open voor beëdigde Buitengewone Opsporingsambtenaren (boa's) die belast zijn met het toezicht in bos en veld. De contributie bedraagt € 65,- per jaar voor gewone leden. Niet-beëdigde toezichthouders kunnen de status van buitengewoon lid aanvragen. Na acceptatie bedraagt hun contributie € 45,- per jaar; inclusief een abonnement op 'de Jachtopzichter'. Opzegging van het lidmaatschap kan slechts tegen het einde van het verenigingsjaar (= kalenderjaar), mits schriftelijk en met in achtname van een opzegtermijn van 4 weken. Ieder die niet in aanmerking komt voor het lidmaatschap maar die toch de belangen van het natuurtoezicht in Nederland wil ondersteunen, kan zich opgeven als donateur. De minimum donatie hiervoor bedraagt € 25,- per jaar.

Advertenties

Bedrijven of instellingen die willen adverteren in ons magazine, kunnen hierover inlichtingen krijgen bij het secretariaat.

Foto voorpagina: Fogel

Jaargang 29 - Oktober 2018

In dit nummer:

3. Voorwoord
4. Verenigingszaken
5. Terug naar het boerenverstand
8. Jaarlijkse KNVvN-schietdag
12. Illegale vogelvangst
16. Duivensport in mineur
19. Stelselherziening geweldsaanwending
21. Nieuws en informatie over teken
22. Casusdag Natuur- en Milieuhandhaving
24. Uit de praktijk
25. Evenementen
27. Verboden middelen

Disclaimer

De inhoud van de Jachtopzichter is met grote zorg en zorgvuldigheid samengesteld. Artikelen worden vrijwel allemaal door deskundige derden, zoals juristen en medewerkers van Justitie, gecontroleerd. Aan de inhoud van dit vakblad zijn geen rechten te ontnemen. Uitgever, redactie en auteurs vrijwaren zich van elke aansprakelijkheid op claims naar aanleiding van schade en/of letsel, ontstaan door handelingen door derden gebaseerd op de inhoud van de Jachtopzichter.

Hoofdredactie:

Reinier Broeks, redactie@natuurtoezicht.nl

Praktijkvragen

C.J. van Geel 06 - 53 67 72 05
c.j.wildschut@hetnet.nl

Regiocommissarissen

Limburg en Noord-Brabant

Arie Schakel arieschakel@gmail.com

Noord-Holland

Paul de Jong pdejong@recreatienoordholland.nl

Utrecht

Theo van der Horst twmvdhorst@gmail.com

Zuid-Holland

Jaap Wansinck wansinck48@live.nl

Redactie

Cees van Geel
Herbert Hoekerswever
Jaap Wansinck
John Hulst
Joop Assink
Laura Kievit
Reinier Broeks - eindredactie

Lay-out en Vormgeving:

digidruk VANDENHUL | www.digidruk.com

Kopij inzenden voor 16 november 2018

Staatsbosbeheer, Nationaal park de Hoge Veluwe of Natuurmonumenten, overal waar ik kom staat de deur open; men is blij om weer contact met de KNVvN te hebben. Soms moet ik even kort uitleggen waarom zaken op een bepaalde manier zijn verlopen maar meestal pakken we de draad direct weer op als in een oude vriendschap.

Stap voor stap

'Oude vrienden' ontmoeten geeft energie. Ook zo'n oude vriend is de KNJV. In het dubbelinterview met hun voorzitter Willem Urlings, verderop in het blad, stelt de interviewer de vraag: 'Hoe gaan uw organisaties samen optrekken?' Urlings antwoordt resoluut: 'We gaan dat niet doen, we doen dat al jaren.' Dat is precies zoals ik de laatste maanden ontmoetingen met oude vrienden ervaar.

En ik hoef het niet alleen te doen; gelukkig niet. Zo krijg ik hulp van oud-bankier mr. Maurits van Eeghen die onze vereniging financieel doorlicht, helpt met budgetteren en zorgt voor structuur in de plannen voor 2019. Reinier Broeks, onze eindredacteur van de Jachtopzichter, helpt met het opzetten van een communicatieplan. Dat gaat over folders, beurzen, het werven van nieuwe leden en onze website.

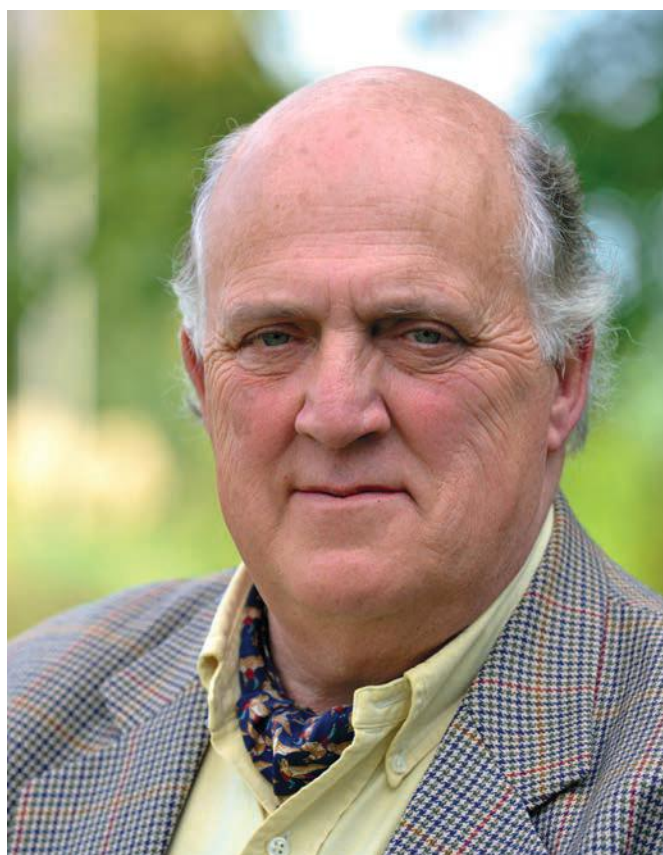
Bestuurslid Ruth van Wingerden is met ervaren docenten bezig om de praktijkopleiding GROEN op te zetten. GROEN is straks op drie niveaus beschikbaar, van basis tot gevorderden. Gecertificeerd en volledig aansluitend op de dagelijkse boa-praktijk.

Er is een programma voor boa-werkgevers in de maak om sollicitanten die een functie in de groene handhaving ambiëren, te screenen. Zo ontlasten wij organisaties door middel van onderzoek naar geschiktheid van werknemers voor bepaalde groene functies.

In november geef ik een presentatie aan VVD-leden van de Tweede Kamer over toezicht & handhaving in het groene buitengebied, met de meerwaarde. Er is volop contact met bestuurders van Provincies zoals Noord-Brabant en Gelderland. Kortom, we zijn met enorm veel energie bezig de KNVvN weer zichtbaar te maken. Zoals ik al eerder schreef: we moeten er weer toe doen!

We waren aanwezig op evenementen als Jacht & Buitenleven op Landgoed Velder en de Beheerdersdag op Landgoed Mariënwaerd. Cees van Geel was daar helemaal in zijn element en werd ondersteund door enthousiaste vrijwilligers van onze vereniging.

Maar ook binnen de vereniging zijn we actief. Ik mocht deelnemen aan de zeer geslaagde jaarlijkse Visdag van de regio Zuid-Holland - we waren te gast bij Jaap Wansinck. Dezelfde prettige sfeer trof ik aan op de jaarlijkse KNVvN-Schietdag in Ommeren. Allemaal onmisbare evenementen die de betrokkenheid binnen onze vereniging verhogen.

Ik daag jullie allemaal uit om ons te helpen binnen de vereniging het nieuwe elan verder uit te bouwen. Doordat wij weer trots zijn op onze vereniging, stralen we dat ook uit. Waarschijnlijk de belangrijkste reden dat er weer een stijgende lijn zichtbaar is in de aanmeldingen van nieuwe leden. De veranderingen gaan snel en vragen nogal wat energie. Maar stap voor stap gaan zaken zich settelen en komt er weer vertrouwen en erkenning van buitenaf en dat doet goed. Velen zetten er de schouders onder. Daarvoor veel dank!

Rolf Overdiep
voorzitter

Tekst: Laura Kievit

Op de Landelijke Schietdag bij KSV de Betuwe in Ommeren overhandigde onze voorzitter Rolf Overdiep de nieuwe Algemene folder van de KNVvN aan de aanwezigen. Met deze nieuwe folder laten we zien waar we met elkaar voor staan. Met deze folder is ook meteen de nieuwe huisstijl geïntroduceerd. Op termijn hebben alle informatiedragers – drukwerk, PowerPointpresentaties, website, e.d. – allemaal dezelfde opmaak en uitstraling. Centraal staat het logo in een groen lint, bovenaan en in het midden van de pagina, zoals op de cover van De jachtopzichter. Het ligt in lijn met de zeer herkenbare huisstijl van de Rijksoverheid.

Momenteel zijn we druk bezig met de ontwikkeling van een tweetal andere folders. De Opleidingen folder waarin we uiteenzetten welke vak- en praktijkgerichte opleidingen de vereniging aanbiedt. Het is de bedoeling dat deze folder niet alleen bij de boa terecht gaat komen, maar ook bij werkgevers en opleidingsinstituten die de algemene boa opleidingen verzorgen. Op deze wijze hopen we een breed publiek te bereiken en potentiële nieuwe groene boa's te enthousiasmeren voor ons mooie vak!

De tweede folder is eigenlijk een informatieblad; meer specifiek voor boa-werkgevers. Er hebben al diverse gesprekken met verschillende werkgevers van groene boa's plaatsgevonden. Hierin wordt aangegeven wat de vereniging specifiek voor werkgevers kan betekenen. Screening van kandidaten, de positionering van een boa binnen de organisatie, het afnemen van assessments en het opleiden van groene boa's tot echte professionals.

Jacht & Buitenleven

In het weekend van 21 tot en met 23 september was bij Liempde (NB) op het Landgoed Velder de beurs Jacht & Buitenleven. Vanuit de vereniging was er een stand ingericht en de PR-wagen was aanwezig. Ondanks het wat minder goede weer voor een evenement als dit, waren er flink wat bezoekers die bij de stand van de vereniging geïnteresseerd kwamen kijken. Er werden veel vragen gesteld over het uitgestalde stropersgerei – de verboden middelen. Over hoe het toezicht nu georganiseerd is na het verdwijnen van de veldpolitie. Maar ook vragen als: 'Hoe word ik een groene boa?' en 'Wat kan de vereniging voor mij betekenen?'. Een team van enthousiaste vrijwilligers heeft deze drie dagen de KNVvN op een positieve en constructieve wijze vertegenwoordigd, waarvoor nogmaals dank. We hopen ook in de toekomst weer een beroep op hen te mogen doen.

Beurs Jacht & buitenleven

Beheerdersdag

Op vrijdag 28 september was er de Beheerdersdag op Landgoed Heerlijkheid Mariënwaardt in Beesd. Voor de 10de keer organiseerden de Bosgroepen en de VBNE dit jaarlijks terugkerende evenement. Onze vereniging was dit jaar weer aanwezig. Direct naast onze PR-wagen konden de aanwezigen een door ons verzorgde workshop volgen. Op het evenemententerrein waren een aantal stroperswerktuigen weggezet. De opzet was om de aanwezigen - veelal beheerders van natuurterreinen - kennis te laten maken met het criminele fenomeen stroperij. Het doel was om duidelijk te maken wat vooral niet te doen en te wijzen op het werk van de specialist, de groene boa. De opkomst voor de workshop was fenomenaal. In plaats van de workshop op die dag eenmalig te geven voor 15 personen, zijn ruim 80 mensen verdeeld over 4 groepen meegenomen in de wereld van de bestrijding van stroperij. De stand van de KNVvN was zeer in trek bij de bezoekers en

we hebben veel positieve reacties mogen ontvangen naar aanleiding van onze 'nieuwe zichtbaarheid'. Mede doordat we een aantal nieuwe leden hebben geworven was het een nuttige en goed bestede dag!

Buitendag Midden Nederland

Het Landgoed Maarsbergen stond op zaterdag 29 september in het teken van de 5de editie van de Buitendag Midden Nederland. Vanuit de KNVvN regio Utrecht werd er vastgehouden aan de traditie om een mooie aansprekende stand - tussen de 30 anderen - in te richten. Een elektrische motorfiets, een mountainbike, maar ook een dump van synthetisch drugsafval maakten dat de stand in het oog sprong. Onze vrijwilligers stonden met een brede glimlach en een goed verhaal in de stand en gaven een positieve boodschap af aan de bezoekers. Fijn om te horen dat er op die dag in de regio Utrecht nieuwe leden zijn aangemeld. Dank voor jullie inzet en enthousiasme!

Dag van de BOA

Op maandag 26 november is de 13de Dag van de BOA in de Reehorst in Ede. De KNVvN heeft er voor zorggedragen dat het doorgaans veelal op de blauwe boa afgestemde programma deels is vergroend! Uiteraard zijn we met een mooie stand aanwezig. Meer info op: www.dagvandeboa.nl

Tekst en foto's: Eimer Wieldraaijer

KNJV EN KNVvN:

Terug naar het boerenverstand

De Jagersvereniging en de KNVvN (Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Natuurtoezicht) intensiveren hun samenwerking met als doel meer en beter toezicht in het buitengebied. Vanwaar die intentie en hoe zien ze dat voor zich? Die vragen leggen we voor aan de voorzitters van beide verenigingen: Willem Urlings en Rolf Overdiep.

Behalve dat ze een lans breken voor meer en beter toezicht in het buitengebied, hebben Willem Urlings en Rolf Overdiep nog een overeenkomst. Hoewel ze elkaar tijdens dit gesprek voor het eerst ontmoeten, blijken ze te zijn opgegroeid in dezelfde straat in Breda. Dat scheidt een extra band, ofschoon de een als kind een katholieke (Urlings) en de ander een protestantse (Overdiep) basisschool bezocht. Later liepen hun wegen verder uiteen, want waar de een carrière maakte bij de politie in de forensische opsporing (Overdiep), was de ander (Urlings) als burgemeester namens het CDA actief in gemeentes als Ootmarsum, Son en Breugel, Hoogeveen, Dalfsen en Almelo.

Maar terug naar de reden van dit gesprek: een impuls geven aan het natuurtoezicht in Nederland. Waarom trekken Jagersvereniging en KNVvN gezamenlijk op?

Urlings: 'De taakstelling van onze organisaties lopen in diverse opzichten parallel. Beide partijen zien het belang van toezicht in het buitengebied. De leden van de Jagersvereniging zijn, zeker op het gebied van de fauna, de ogen en de oren voor het natuurtoezicht. Traditioneel zijn er al heel lang contacten tussen onze organisaties en via dit interview benadrukken we die sterke relatie eens te meer.'

Overdiep: 'Namens de KNVvN heb ik contact gezocht met Laurens Hoedemaker, directeur van de Jagersvereniging. Ik raakte erg gecharmeerd van zijn gedrevenheid op het groene vlak. Ook als het gaat om het natuurtoezicht. Vroeger was dat toezicht erg goed georganiseerd in Nederland, maar door allerlei veranderingen is het de laatste jaren niet altijd even stevig overeind gebleven. In mijn eigen provincie hoor je zelfs de kreet "Brabant staat in brand". Dat duidt er al op dat de "groene ogen" in de loop der jaren de een na de ander zijn "geparkeerd". Terwijl die "groene ogen" zoveel nuttigs doen, en juist de jager, die veel ziet in de natuur, kan in dat opzicht een waardevolle bijdrage leveren. Daarom hebben de Jagersvereniging en wij gezegd: wij pakken samen de handschoenen op. Niet alleen voor onszelf, maar voor de samenleving als geheel. Het is immers in ons aller belang het buitengebied weer beschikbaar en veilig te maken voor iedereen. Of, om het

pregnanter te verwoorden: het kan toch niet zo zijn dat de criminaliteit daar de dienst uitmaakt?'

In het verleden kende ons land een aanzienlijk netwerk van groene boa's (buitengewoon opsporingsambtenaren) die werkzaam waren voor WBE's. Deze goed getrainde en volledig uitgeruste boa's werden alom gewaardeerd en functioneerden als belangrijke ondersteuning voor de veldpolitie. In 1993 werd, bij de omvorming van de politie tot regiopolitie, het 'detachement' veldpolitie echter kind van de rekening, en met het badwater weggegooid. Het netwerk en de veldkennis die bij de veldpolitie aanwezig waren, werden weggesaneerd. Het gat dat viel, werd niet ingevuld door de regiopolitie. Zitten we daardoor nu met de gebakken peren?

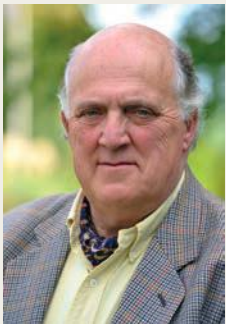

Urlings: 'Nou moet ik me toch even verdedigen. Als burgemeester heb ik dat proces in 1993 nadrukkelijk meegemaakt. Er heerste toen het gevoel in de samenleving dat de politie zich richtte op de verkeerde prioriteiten. Chargerend gezegd vond men dat de politie altijd met het buitengebied bezig was,

terwijl de binnensteden in brand stonden. In de publieke opinie heerste de opvatting: ik heb liever dat ze achter drugscriminelen aanzitten dan achter een stroper. Er was weinig aandacht voor de fauna in het buitengebied. Bij de start van dit proces waren er nog veel jachtopzichters actief in het buitengebied, maar na 1993 is dat aantal gigantisch teruggelopen. Als je nu stelt: we hebben het kind met het badwater weggegooid, is dat een prognose achteraf. Dat neemt niet weg dat langzamerhand het besef is gegroeid dat een duurzame vitale natuur voor ons welbehagen van veel grotere betekenis is dan we ons toen realiseerden. Een besef dat is versterkt met de opkomst van de milieu- en natuurbeweging. Er is een maatschappelijke beweging op gang gekomen die het belang van een duurzame en vitale natuur volop in de schijnwerpers heeft geplaatst. Daar komt bij dat criminelen de laatste tijd het buitengebied hebben ontdekt als dumpplaats. Met als gevolg dat er een breed gedeeld besef is ontstaan dat we beter met de natuur moeten omgaan. Iets waar de Jagersvereniging en de KNVvN elkaar nadrukkelijk in vinden. Je gaat de natuur niet in om alleen maar te schieten. Je gebruikt de natuur evenmin voor het storten van chemicaliën. Je gaat de natuur in om ervoor te zorgen dat deze duurzaam in stand blijft. Ook in de hedendaagse wetgeving zie je terug dat men zich realiseert dat we het buitengebied niet mogen verwaarlozen.'

Overdiep: 'Ook ik heb de jaren die Urlings beschrijft van zeer nabij meegemaakt. Midden jaren negentig ging het inderdaad mis in de steden. Daardoor is de aandacht voor de natuur, het toezicht en de veiligheid afgenomen, maar nu is het zaak het buitengebied weer die plek in de belangstelling te geven die het verdient. We hebben de natuur nodig. Die geeft ons licht, ruimte, ontspanning. Natuur is er voor iedereen, en jacht maakt daar deel van uit. Een verantwoord natuurbeheer vergt een goede jacht, die adequaat aangestuurd wordt.'

Vanwege de geschetste omslag in de jaren negentig kwamen veel WBE-boa's in het luchtledige terecht. Gelijktijdig werden er door de overheid steeds meer eisen gesteld aan de verplichte opleidingen van de groene boa's en werden de werkgevers van de groene boa's steeds minder gefaciliteerd. Er kwamen fikse kostenverhogingen voor de WBE's en diens gevolg was het aantal groene WBE-boa's fors af.

Overdiep: 'Dat beeld herken ik wel. Ook bureaus gingen dicht, en door dat alles ontstond de terugloop die u schetst.'

Urlings: 'Soms worden toezicht en opsporing door elkaar gehaald. Er werden in die tijd in het buitengebied niet zoveel strafbare feiten gepleegd, en dus had de opsporing geen prioriteit. Met als gevolg dat men

zich afvroeg: waarom zou je nog zoveel toezicht moeten houden? Nu zien we, dankzij het overgebleven toezicht, dat er wel degelijk aanleiding is in dat buitengebied ogen en oren te hebben. We zien nu dat er meer strafbare feiten worden gepleegd, en dus is er opnieuw alle aanleiding voor

opsporing. Anders gezegd: de basis ligt in ordelijk toezicht. Maar nu we echt aan opsporing willen doen, bijvoorbeeld bij milieucriminaliteit, constateren we tot onze schrik dat we nauwelijks nog oren en ogen hebben.'

Overdiep: 'En vergeet ook niet het gebrek aan kwaliteit. Het niveau en de kwaliteit van het toezicht is in de loop der jaren achteruitgegaan. Daarom ontwikkelen we nieuwe opleidingen die aansluiten op de groene-boa-praktijk en die de toezichthouder beter uitrusten en faciliteren. Onder meer door de politie, net als vroeger, nauwer bij het toezicht te betrekken. Ook bieden we boa-werkgevers aan de screening van kandidaat-toezichthouders te doen. Waar we naar streven, is dat het niveau van de natuurtoezichthouder in Maastricht hetzelfde is als van die op Rottumerplaat, en dat diens herkenbaarheid aanzienlijk groter is dan nu. Ik zie deze hele operatie als een gezamenlijke actie van natuurtoezichthouders, jagers, burgers en politie.'

Herkent de overheid het probleem ook?

Overdiep: 'De intenties binnen bepaalde provincies zijn goed, maar ook daar zie je verschillen. Vroeger had de natuurtoezichthouder een landelijke aanstelling, nu moet hij 36 convenanten bij zich hebben als hij op meerdere plekken ondersteuning wil geven. Dat leidt tot rompslomp. Daarnaast moet je de mannen en vrouwen in het uniform weer het gevoel geven: wij doen ertoe, wij worden serieus genomen.'

Urlings: 'Om het piramidaal uit te drukken: aan de onderkant moet je een breed waarneemperspectief hebben. Daar heb je jagers, boeren en burgers voor nodig. Waarnemen is immers het begin van opsporen. Vervolgens kunnen toezichthouders, zoals boswachters, de problemen analyseren en ten slotte zijn er opsporingsambtenaren om het probleem aan te pakken. Concreet: een boswachter van Staatsbosbeheer of Natuurmonumenten moet contact hebben met zijn omgeving en zijn bureaus. Daaraan schort het nu nog te vaak.'

Overdiep: 'Goed luisteren naar je omgeving. Daar kun je heel veel mee doen, maar dan moet je die informatie ook kwijt kunnen. Daarover zijn we in gesprek met de politie.'

Hoe urgent is het probleem?

Overdiep: 'Omdat het toezicht in het buitengebied minder is dan in de steden, worden we in de natuur geconfronteerd met vuurwapengeweld en dumping van chemisch afval. Verder is er de stroperij, die niet meer zo "onschuldig" is als vroeger. In het zware circuit gaat men 's nachts met honden op pad en wordt er om grof geld gegokt wiens hond de meeste hazen pakt. Met dat soort criminele praktijken moet je niet de gemiddelde toezichthouder belasten. In dat verband onderscheid ik drie lagen van oplopende zwaarte: de gastheer, de middenlaag en de bovenlaag, maar alle drie moeten elkaar wel voeden met de benodigde informatie.'

Urlings: 'Voor het min of meer pastorale beeld van stroperij is er in Nederland tegenwoordig simpelweg te weinig wild. Maar het ernstige misbruik van het buitengebied neemt toe.'

Overdiep: 'Overigens hoef je, zoals ik al aangaf, bij toezicht niet alleen te denken aan het bestrijden van crimineel gedrag. Ook de hondenuitlater die wordt aangesproken op het los laten lopen van zijn hond op een plek waar dat niet is toegestaan, gaat soms onacceptabel tekeer tegen de toezichthouder. Om die reden krijgt ook het vergroten van weerbaarheid een plek in diens opleiding. Dit alles vanuit het idee: iedereen mag van het buitengebied gebruikmaken, maar wel op de wijze zoals het hoort. Namelijk op de manier zoals we dat in Nederland met elkaar hebben afgesproken.'

Hoe gaan uw organisaties samen optrekken?

Urlings: 'We *gaan* dat niet doen, we *doen* dat al jaren.'

Overdiep: 'Die band is er inderdaad altijd geweest.'

Wat is de insteek?

Urlings: 'Waar we vanuit de Jagersvereniging op inzetten, is bij de leden te benadrukken hoe ongelooflijk belangrijk het is samen te werken met onze partners. Jagers en Staatsbosbeheer zijn niet elkaars natuurlijke vrienden, maar we moeten wel proberen samen te werken. Als voorbeeld wijs ik op de Afrikaanse varkenspest, die in België is geconstateerd. Stel dat die pest Nederland bereikt, dan hebben we een enorm probleem. Hoe eerder je dat weet, hoe beter. Want hoe eerder je maatregelen treft, hoe beter je kunt voorkomen dat het uitwaaiert. Om dat vast te stellen, heb je de mensen uit het buitengebied keihard nodig.'

Overdiep: 'Elkaar informeren en adequaat handelen, dat is de crux. Wie de informatie aanreikt, maakt mij niet uit, zolang diegene zijn informatie maar kwijt kan. En laten we daarna niet ellenlang gaan overleggen, maar korte slagen maken.'

Urlings: 'In de opleiding van jagers besteden we daar ook aandacht aan. Willen we het buitengebied redden en duurzaam houden, een gebied waar voldoende flora en fauna is, dan zullen we – nogmaals – de handen ineen moeten slaan met onze partners, want ieder voor zich levert niks op.'

Overdiep: 'Wij zien het als onze missie om iedereen weer bewust te maken van het belang van natuurtoezicht. Een boom die wordt omgezaagd, belt zelf niet op om dit feit te melden. Die taak ligt er voor ons allemaal.'

Urlings: 'In deze samenleving organiseren we langzamerhand onze eigen verkokering. Met die verkokering gooien we het gezonde verstand, het boerenverstand, weg. Terwijl beheer van het buitengebied juist vraagt om boerenverstand. De jager die constateert dat er in een veld weinig hazen zitten, zet zijn geweer opzij. Maar als er wel veel hazen zijn, treedt hij op in het kader van beheer. Kijk ook naar de discussie over de Oostvaardersplassen. Als we van tevoren afspraken hadden gemaakt over het draagvlak van dat gebied, hadden we al die onzindiscussies van nu niet hoeven te voeren.'

Overdiep: 'De Oostvaardersplassen zijn een zwarte bladzijde uit onze natuurgeschiedenis. Een uitwas waar iedereen last van heeft. Iets wat nooit meer mag gebeuren. Hoe komt dat? Omdat we aan de voorkant niet met onze gezonde groene verstand hebben afgesproken wat verstandig was om te doen. Ik zeg dan ook: gebruik je boerenverstand en luister naar de bevindingen van de natuurtoezichthouder.'

Tekst: Theo van der Horst

Foto's: Reinier Broeks

Jaarlijkse KNVvN Schietdag – 7 september

Kwam het vorig jaar bij tijd en wijlen met bakken uit de lucht, deze editie van de jaarlijkse Schietwedstrijd van de KNVvN bleef het droog. Het was vanaf halfnegen zelfs zeer aangenaam weer met af en toe een stevig windje wat voor nog meer spanning en uitdaging in de competitie zorgde. Terwijl het elders in het land flink regende, gingen de ruim 100 aanwezige schutters en toeschouwers aan de slag om elkaar af te troeven.

Onze nieuwe voorzitter, Rolf Overdiep, was van de partij en schoot met wat helpers voor het team "Bestuur". Jaap van de Hiele, ook bestuur, was een van onze griffiers. Het was een zeer gezellige dag en vooral een spannende wedstrijd, waar door de verschillende teams voor elk punt werd gestreden.

De wedstrijd: 40 kleiduiven, 5 schoten luchtbuys en 5 schoten luchtpistool

TEAMS

Winnaar	Gelderland	247,25 punten
2de plaats	Utrecht - 't Gooi	242,25 punten
3de plaats	Brabant-Limburg	236,75 punten

Beste TEAMschutter – 3 disciplines

Winnaar	Dré Stuijts	117 punten
2de plaats	Renee Heeren	107 punten
3de plaats	Philip Crum	105 punten

INDIVIDUEEL

LUCHTBUKS

Winnaar	Aart van Dorland	40 punten
Gedeelde 1ste	Lubbert Bodzinga (ook)	40 punten

- door een fout van de organisatie niet genoemd bij de uitslag;

nogmaals onze excuses -

3de plaats	Dennis Kutterik	39 punten
4de plaats	Toon van Tilburg	39 punten

LUCHTPISTOOL

Winnaar	Cees Oostenbrink	46 punten
2de plaats	Ronald Reinke	45 punten
3de plaats	Jan van Belzen	43 punten

Na een uitstekende lunch, beschikbaar gesteld door de vereniging, begonnen we voor leden, donateurs en genodigden om 14.00 uur aan het middagprogramma. Een wedstrijd over 25 kleiduiven en vrije baan luchtbuys- en luchtpistoolschieten. Het werd een mooie wedstrijd met goede score.

HAGEL – 25 kleiduiven

De wedstrijd werd geschoten in de A en B klasse zodat er voor meerdere deelnemers prijzen waren.

A klasse

Winnaar	Twan van de Heijden	24 treffers
2de plaats	Lubbert Bodzinga	23 treffers
3de plaats	Ton Groothuis	23 treffers (na barrage)

B klasse

Winnaar	Floris Hulshof	19 treffers.
2de plaats	Jan van Belzen	18 treffers (1x 2de schot)
3de plaats	Cees van de Wal	18 treffers (2x 2de schot)

LUCHTBUKS – vrije baan (max. 50 punten haalbaar)

Winnaar	Fred de Vis	49 punten
2de plaats	Dre Stuijts	48 punten
3de plaats	Steven Neyssing	46 punten

LUCHTPISTOOL – vrije baan (max. 60 punten haalbaar)

Winnaar	Reinout Scheffers	53 punten
2de plaats	Dre Stuijts	46 punten
3de plaats	Paul-Jan Oudeman	38 punten

De schietcommissie kijkt terug op een zeer geslaagde dag. Hartelijk dank voor de vele complimenten. Laat het anderen ook weten wanneer u een fijne dag hebt gehad want we willen volgend jaar nog meer leden laten genieten van zo'n mooie verenigingsdag.

De schietcommissie

Kors Pater, Jeroen van Eijk, Cees Oostenbrink en Theo van der Horst

Deze dag is mede mogelijk gemaakt door onze sponsors die ook dit jaar weer voor zeer mooie en gevarieerde prijzen hebben gezorgd. Wij danken hen hartelijk, in willekeurige volgorde: Schietbioscoop Van Seventer - Harderwijk; Jachthuis Leimuiden (Jacob Konter) – Leimuiden (ZH); Mets Jachthuis Hunting en Outdoor – Bunnik (UT); Schietsport Jan Witvoet – Dalen (DR); Somhorst Wapenmakers – Haaksbergen (OV); M. van Wettum, beroepsvisser/palingrokerij – Loosdrecht (NH); Fruitbedrijf Vernooij – Cothen (UT); Jachthuis Rivierenland – Herwijnen (GD); Slagerij Dorresteyn – Leersum (UT); Landgoed Gorp en Roovert – Goirle/Hilvarenbeek (NB)

Verder bedanken we KSV De Betuwe in Ommeren voor de goede organisatie, verzorging van het eten en de mooie prijzen voor de verloting.

Tekst: John Hulst

VISpas en de gezamenlijke lijst van Nederlandse Viswateren

Elke sportvisser die in Nederland wil vissen, moet in het bezit zijn van een schriftelijke toestemming van de visrechthebbende. In de meeste gevallen is dat de VISpas. Bij deze VISpas werd ook altijd een Gezamenlijke Lijst van Nederlandse Viswateren meegezonden. De VISpas en deze Gezamenlijke Lijst vormen samen de schriftelijke toestemming om te vissen.

Waar wel en waar niet

Doordat er heel veel federatief water landelijk is ingebracht, mag een visser met de VISpas in de wateren vissen die in deze Lijst staan. In de Gezamenlijke Lijst staan niet alleen alle viswateren van Nederland genoemd, maar ook welke voorwaarden aan dat viswater zijn verbonden. Deze Gezamenlijke Lijst werd elke 3 jaar uitgegeven en geactualiseerd. Daarnaast werd er elk jaar bij de VISpas een aanvullende bijlage meegezonden. In deze aanvullende bijlage staan de nieuw toegevoegde viswateren van Nederland vermeld en de voorwaarden die daar gelden. Mochten er nieuwe of veranderde voorwaarden zijn voor de reeds ingebrachte viswateren, dan werd dit ook hierin vermeld.

Digitale VISplanner op de smartphone

Sinds januari 2015 is ook de digitale lijst van Nederlandse viswateren rechtsgeldig. Dit is gewijzigd in de Visserijwet 1963 en is gepubliceerd in de Staatscourant. Deze VISplanner-app kan men kosteloos downloaden via de website van Sportvisserij Nederland en vormt dan samen met de VISpas de wettelijke schriftelijke toestemming. De VISplanner is te gebruiken voor alle smartphones. Inmiddels is deze VISplanner-app reeds meer dan 100.000 keer gedownload. Een voordeel van deze digitale VISplanner app is dat de visser altijd op de hoogte is van nieuwe viswateren en de bijbehorende voorwaarden. Dit betekent ook dat er steeds minder papieren versies van de Gezamenlijke Lijst gedrukt hoeven te worden. Dat is beter voor het milieu alsmede kostenbesparend. Voor degene die geen digitale versie wenst, blijft nog altijd de papieren versie beschikbaar.

Niet automatisch op papier

Vanaf 1 januari 2019 wordt de papieren versie dus niet meer automatisch meegezonden met de nieuwe VISpas. Sportvisserij Nederland verwacht weinig problemen met deze aanpak. Als men toch nog een papieren versie wil ontvangen, dan moet men dit aangeven bij de hengelsportvereniging waar men lid van is. Dit moet echter wel zo snel mogelijk, het liefst voor 1 oktober van dit jaar zijn, zodat bij het versturen van de nieuwe VISpassen voor 2019 er rekening mee kan worden gehouden. Als men dus niets doorgeeft aan de visvereniging, dan ontvangt men geen nieuwe papieren versie meer.

Werking VISplanner-app

De werking van de VISplanner app is zeer eenvoudig. Je kunt de naam intypen van de plaats nabij het viswater van je keuze. Je krijgt dan een kaartje met de wateren in die omgeving. Zijn ze donkerblauw gekleurd, dan mag je er vissen. Ook kun je bij het viswater waar je wilt vissen je GPS locatie op je smartphone aanklikken. Is het water donkerblauw en je drukt op dit viswater, dan komen de voorwaarden waar je je aan moet houden automatisch op het scherm te staan. Water dat lichtblauw is, is (nog) niet ingebracht bij de federatie. Je mag er niet vissen. Is het water oranje van kleur, dan betekent het dat het 'verenigingswater' is. Je moet lid zijn van de vereniging die het water in beheer heeft.

Voor meer informatie: www.sportvisserij nederland.nl/vispas/

Jagen.nl presenteert

Jagersagenda & Jachtalmanak 2019

Ook leuk om cadeau te geven!

Verkrijgbaar via de betere jachtspecialzaak
of via www.jagen.nl/jagersagenda

Activiteitenagenda

2018

Tot 22 december – Rien Poortvliets' Wild op de Veluwe in Epe (GD)

Een tentoonstelling van de 'tekende verteller' Rien Poortvliet. Hij maakte schetsen en schilderijen van edelherten, reeën en wilde zwijnen; en van kleiner wild zoals vossen, dassen, konijnen en hazen.

Allemaal te zien in het Veluws MuseumHagedoorns Plaatsje, Ledderweg 11, Epe.

Info: hagedoornspaatse.nl/ons-museum/expositie

27-28 oktober – Störrig Festival in Ede (GD)

Op zaterdag 27 en zondag 28 oktober vindt in Ede de tweede editie van het Störrig festival plaats, het festival brengt een weekend lang een culinaire ode aan de wilde Veluwe. Geen standaard FoodTruck festival, maar een festival dat alle zintuigen prikkelt.

Locatie: Oude Stormbaan, Mauritskazerne, Nieuwe Kazernelaan 2, Ede.

Website: storrigin.nl

28 oktober - Hubertusmis in Doenrade (LB)

Hubertusviering op zondag 28 oktober om 10.00 uur in de parochiekerk St. Jozef te Doenrade. Aansluitend aan de H. Mis in de Doenraadse St. Jozef parochiekerk worden in

het park achter de kerk paarden, honden en andere (huis) dieren uit Doenrade en omliggende plaatsen gezegend door pastoor Lucien Houben.

4 november - Hubertusmis Friese Jagers Sociëteit – Dokkum (FR)

Van 14.00 – 15.30 is in de H.Bonifatiuskerk in Dokkum de Hubertusmis georganiseerd door de Friese Jagers Sociëteit. Meer info: jkoning26@hetnet.nl

26 november – 13de Dag van de boa in de Reehorst in Ede (GD)

In één dag bent u weer op de hoogte van de laatste ontwikkelingen. Een dag waar u inspiratie opdoet en vele netwerkmogelijkheden heeft met vakgenoten vanuit het hele land. Op deze dag wordt de Boa van het Jaar gekozen; een boa die geweldig werk levert, anderen inspireert en ambassadeur voor het imago van boa's is. Kent u een boa die het verdient om in 't zonnetje te worden gezet? Nominer dan uw collega voor 1 november.

Meer info: dagvandeboa.nl/verkiezing

Tekst: Laura Kievit

Foto's: Arjan van Wingerden

Op heterdaad

Arjan van Wingerden is jachtopziener op Heerlijkheid Mariënwaerd bij Beesd. In 2013 begon hij op het familielandgoed als stagiair bosbeheer. Van Wingerden groeide op met jacht en natuur zijn latere beroep als jachtopziener is daar een logisch gevolg van. In 2016 heeft hij zijn boa-opleiding voltooid en is hij beëdigd. Daarmee treedt hij in de voetsporen van zijn vader, die eveneens actief was als jachtopziener.

Bosbaas

Mariënwaerd is een landgoed van ruim 900 hectare; met volop fietsroutes, wandelpaden en horeca. Dagelijks is het gebied bevolkt met vele recreanten en toezicht en handhaving hebben voor Van Wingerden een hoge

Arjan van Wingerden

prioriteit. Op Mariënwaerd worden ieder jaar diverse evenementen georganiseerd. Van Wingerden neemt daarvan een groot deel van de beveiliging voor zijn rekening. En hij is verantwoordelijk voor het bosbeheer.

Walnotentaart

Artikel 461 van het Wetboek van strafrecht is op Mariënwaerd heel populair: het betreden van afgesloten gebieden. En vooral in de herfst doet artikel 314 (stroperij) het goed. Het uit de boom knuppelen van de walnoten is dan een favoriete lokale bezigheid. Walnoten die normaliter alleen thuishoren in de overheerlijke walnotentaart van de Stapelbakker, het pannenkoekenrestaurant van het landgoed.

Slagnet

Op 12 april 2018 constateerde Van Wingerden een heel ander strafbaar feit. In het gras langs rivier de Linge trof hij een zogenaamd slagnet aan; om vogels te vangen. Samen met stagiair T-J de Leeuw heeft hij het net gefotografeerd en een wildcamera geplaatst. Op 14 april ziet De Leeuw een man langs de oever van de Linge in de dekking liggen, in de directe nabijheid van het slagnet. Hij belt Van Wingerden die meteen komt.

Putters

Samen constateren ze dat bij het slagnet een lokvogel – een putter – aan een touwtje op de wip is bevestigd. Net buiten het net zat eveneens een lokvogel in een kooitje. De trekkoorden van het slagnet lopen in de richting van de nietsvermoedende man.

Forse boete

Na de aanhouding is de man met behulp van een tolk gehoord en heeft hij een nachtje op het politiebureau moeten doorbrengen. Het uiteindelijke oordeel van de rechter in deze zaak: een boete van rond de 1400 euro.

Smokkelwaar

Later bleek dat er elders in Nederland eveneens een verdachte van Syrische komaf was aangehouden voor het vangen van putters. De putters gaan via een smokkelroute naar Syrië waar ze zo rond de 500 euro per stuk opbrengen. Voor boa Van Wingerden een leuke eerste echte groene zaak met een mooi eindresultaat. De KNNvN feliciteert hem met deze mooie vangst en het behaalde resultaat.

de Putter

Wet- en regelgeving

Putter - *Carduelis carduelis*

De putter is een vogelsoort als bedoeld in artikel 1, lid 1 van de Richtlijn van de Raad (79/409/EEG), verder te noemen de Vogelrichtlijn. De putter is tevens een soort die genoemd is in Bijlage II van het Verdrag van Bern.

Wet Natuurbescherming

Ingevolge artikel 3.1, lid 1 van de Wet Natuurbescherming is het verboden opzettelijk van nature in Nederland in het wild levende vogels van soorten als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn te doden of te vangen. Ingevolge artikel 3.2, lid 1 is het verboden vogels van soorten als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn dood of levend, of gemakkelijk herkenbare delen daarvan, of uit deze vogels verkregen producten te verkopen, te vervoeren voor verkoop, onder zich te hebben voor verkoop of ten verkoop aan te bieden.

Ingevolge artikel 3.2, lid 3 is het verbod, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing ten aanzien van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen vogels van soorten, genoemd in bijlage III, deel B, bij de Vogelrichtlijn, die aantoonbaar overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn gedood of gevangen, onderscheidenlijk verkregen, en ten aanzien van delen of producten van die vogels.

Ingevolge artikel 3.2, lid 6 is het verboden, anders dan voor verkoop, vogels, delen of producten als bedoeld in het eerste lid, onder zich te hebben of te vervoeren, tenzij deze vogels, delen of producten aantoonbaar overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn gedood of gevangen, onderscheidenlijk verkregen.

Ingevolge Artikel 3.24, lid 2 is het verboden zich buiten gebouwen te bevinden met bij algemene maatregel van bestuur aangewezen middelen die geschikt zijn voor het doden of vangen van dieren, of met materialen ter onmiddellijke vervaardiging van die middelen, indien redelijkerwijs moet worden aangenomen dat die middelen of materialen zullen worden gebruikt voor het doden of vangen van dieren.

Besluit Natuurbescherming

Ingevolge Artikel 3.24, lid 1, is het is verboden gefokte vogels van soorten als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn, die niet zijn genoemd in bijlage A, B, C of D bij de CITES-basisverordening, of producten of eieren daarvan onder zich te hebben of te verhandelen. Artikel 3.10 bepaalt dat als middelen als bedoeld in artikel 3.24, tweede lid, van de wet worden aangewezen onder g: netten, geschikt en bestemd om te worden gebruikt voor het vangen van vogels.

Regeling natuurbescherming

Ingevolge artikel 3.19, lid 1 wordt aan een ieder wordt vrijstelling verleend van de verboden, bedoeld in artikel 3.24, eerste, tweede en derde lid, van het Besluit natuurbescherming, voor onderscheidenlijk:

- a. het onder zich hebben of verhandelen van een aantoonbaar gefokte vogel van een soort als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn, die niet is genoemd in bijlage A, B, C of D bij de CITES-basisverordening, of producten of eieren daarvan;
- b. het onder zich hebben van een aantoonbaar gefokte vogel van een soort die is genoemd in bijlage A, B, C of D bij de CITES-basisverordening, en c. het verhandelen van een aantoonbaar gefokte vogel van een soort die is genoemd in bijlage C of D bij de CITES-basisverordening, of producten of eieren daarvan.

Slagnet

Ingevolge artikel 3.19 Lid 2. Ingeval de vogel behoort of mede behoort tot een soort als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn, geldt de vrijstelling, bedoeld in het eerste lid, uitsluitend, indien:

- a. de vogel is voorzien van:
 1. een gesloten pootring, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.28 van het Besluit natuurbescherming en artikel 3.25;

Wet dieren

Ingevolge artikel 2.1. lid 1 is het is verboden om zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is, bij een dier pijn of letsel te veroorzaken dan wel de gezondheid of het welzijn van het dier te benadelen.

Verdenkingen / wettelijk kader:

Omdat de verdachte beschermde vogels, heeft geprobeerd te vangen in strijd met de wet wordt hij verdacht van overtreding van artikel 3.1 lid 1 van de Wet natuurbescherming, genoemd in artikel 1a onder 1 van de Wet op de economische delicten, strafbaar gesteld in artikel 6 van de Wet op de economische delicten.

Omdat verdachte beschermde vogels, een putter, onder zich heeft gehad in strijd met de wet wordt hij verdacht van overtreding van artikel 3.2 lid 6 van de Wet natuurbescherming, genoemd in artikel 1a onder 1 van de Wet op de economische delicten, strafbaar gesteld in artikel 6 van de Wet op de economische delicten.

Omdat verdachte zich buiten een gebouw heeft bevonden met een net dat geschikt is om beschermde vogels te vangen wordt hij verdacht van overtreding van artikel 3.24 lid 2 van de Wet natuurbescherming, genoemd in artikel 1a onder 2 van de Wet op de economische delicten, strafbaar gesteld in artikel 6 van de Wet op de economische delicten.

Omdat verdachte een dier, zijnde een putter, welke overigens was voorzien van een naadloos gesloten pootring, heeft gebruikt als lokvogel voor de illegale vogelvangst en deze daarbij aan een touw heeft vastgebonden aan een stuk hout (wip) waarbij de vogel als hij van het hout af viel en ondersteboven een het touw bungelde en daarbij ook ernstig zijn kop heeft beschadigd wordt hij verdacht van overtreding van artikel 2.1 lid 1 van de Wet dieren, strafbaar gesteld in artikel 8.12 lid 1 van de Wet Dieren.

Mijn naam is Nadine Mulderij, 30 jaar en woon in Dieren. In het dagelijks leven ben ik secretaresse bij NEPLUVI (Vereniging van de Nederlandse Pluimveeverwerkende Industrie).

Dit jaar ben ik met de Jachtopleiding en heb in september mijn jachtakte gehaald. In mijn vrije tijd ben ik vaak in de Veluwe bossen te vinden. Even mijn hoofd leegmaken; even weg van de dagelijkse drukte.

De foto van de moeflon is genomen in Nationaal Park De Hoge Veluwe. Moeflons leven in kuddes en eten voornamelijk gras. Dat eten zij tussen de heide uit zodat die niet vergrast. Moeflons zijn vooral vroeg in de ochtend en tegen de avond zichtbaar.

Als je de moeite neemt om je te verdiepen in de leefwijze van de verschillende wildsoorten dan is het ook makkelijker om ze te volgen. Hoe meer je hier mee bezig bent, hoe meer je deze dieren begrijpt, en des te meer van ze te zien krijgt!

Tekst & foto's: Rob Bijlsma

Als er een ding is wat vogelaars graag doen, dan is het tellen. Broedvogels, watervogels, wadvogels, trekvogels, maakt niet uit, als het maar vogels zijn. Omdat tegenwoordig al dat telwerk ter plekke – of na thuiskomst – kan worden ingeklopt in digi-systemen, is het hek van de dam. Tellen is ook een sociale gebeurtenis, wat weer tegemoet komt aan onderhuidse drijfveren als competitie (wie heeft de meeste, de eerste, de zeldzaamste...), gezelligheid en ontsnappen aan werk of gezin. Of dat tellen ook ergens toe dient, is van minder belang. Natuurlijk, er worden wel allerlei toepassingen bedacht (dat heet tegenwoordig 'citizen science'), maar dat is eigenlijk flauwekul. Tellers vinden tellen gewoon leuk.

Duivensport in mineur

Foto 1. Vogels tellen zou inclusief postduiven moeten zijn, zoals hier een twaalfstal gespot vanuit een boomtop Berkenheuvel in West-Drenthe, op zaterdag 7 juli 2018. Al decennia houd ik bij of die passanten door haviken worden aangevallen, en zo ja, hoe succesvol. In Drenthe, bijvoorbeeld, noteerde ik de afgelopen 30 jaar 2049 groepjes postduiven met in totaal 13.828 duiven. Ik zag 60x een vangpoging door een havik, daarvan 45x mis, 5x met onbekende afloop en 10x raak. De kans om te worden gepakt is heel klein.

Telrecord

Een van de raadselachtigste telgektes is het tellen van trekvogels. Dat gebeurt in Nederland op mega-schaal. Om maar wat te noemen: in 2016 telden duizenden waarnemers verspreid over ruim 120 telposten door het gehele land gedurende 29.000 uren in totaal ruim 19 miljoen vogels. Dat doen ze al jaren. Elke dag weer vullen ze braaf de lijstjes in, die via www.trektellen.nl voor de hele wereld zichtbaar worden gemaakt. In sommige jaren zijn ze diep teleurgesteld als er – in plaats van honderdduizenden – slechts tienduizenden van een bepaalde soort zijn langsgeloven. Maar evenzeer gaan ze uit hun dak als er op een dag opeens een record wordt gebroken of een zeldzaamheid langskomt. Het is een bijzonder verschijnsel.

Postduif op het menu

Maar hoewel vogelaars gek zijn van vogels en van tellen, blijktbaar zijn er toch grenzen. Dat ontdekte ik toen ik de lange lijst van waargenomen soorten en aantallen doornam op zoek naar een soort die mij bijzonder interesseert: de postduif.

Onder de ruim 19 miljoen getelde vogels in 2016, tot mijn stomme verbazing, geen enkele postduif! Het is onmogelijk dat er geen postduiven zijn gepasseerd op de telposten. Kennelijk zien vogelaars de postduif niet als een vogel. Of in ieder geval niet als een interessante vogel die het waard is geteld te worden. Dat is jammer, want het is een van de algemeenste vogelsoorten die we in Nederland hebben in de gewichtsklasse van 300-400 gram.

En dát is weer van essentiële betekenis voor de grotere vogeljagers als havik en slechtvalk. Ik kan het nog sterker vertellen: voor Nederlandse slechtvalken maakt de postduif in de broedtijd 67% van het menu uit (gerekend naar gewicht). Er is geen enkele prooisoot die daar zelfs maar bij in de buurt komt. Havik en slechtvalk samen, in Nederland aanwezig met respectievelijk 2.000 en 200 paren, pakken ongeveer 187.000 postduiven per broedseizoen.

Vergrijzing duivenmelkers

Ik zie de lezer schrikken: 187.000 maar liefst, een ramp voor de duivenhouder, allicht dat duivenmelkers klagen over roofvogels. 'Dit loopt de spuigaten. Onze hobby gaat eraan. En dat allemaal omdat er steeds meer roofvogels komen, die ook nog eens worden beschermd.' Uitspraken die afgelopen zomer via de media langskwamen. De meeste journalisten deden geen moeite om die klacht in perspectief te plaatsen. Hadden ze dat wel gedaan, was het een ander verhaal geworden. Het enige dat overeind zou zijn gebleven: de afname van duivenhouders, en dus van het aantal postduiven, een trend die namelijk al decennia gaande is en parallel loopt aan de veroudering en vergrijzing van de melkers.

Oude mannen

Zo is het aantal duivenmelkers de afgelopen 15 jaar afgenomen van 32.000 naar een kleine 18.000, een gestage daling van bijna 3% per jaar. Dat weerspiegelt zich in het aantal door de Nederlandse Postduivenhouders Organisatie uitgegeven ringen: van ruim 1.7 miljoen in 2000 naar 1 miljoen in 2014. De huidige jeugd heeft wel andere dingen aan het hoofd dan duivenhokken schoonmaken en zaterdagmiddag kwijt te zijn aan het opwachten van postduiven die van een wedvlucht thuiskomen. De duivenmelkerij is een hobby van oude mannen, waarvan sommigen de schuld van hun kwijnende hobby in de schoenen van roofvogels proberen te schuiven.

Havik bedreigt door verdwijnen duivenhouders

Die ongebreidelde toename van roofvogels is overigens een fabeltje. De enige soort die momenteel toeneemt, is de slechtvalk en zelfs daarvan vlakkt de groeicurve af en belooft de stand in Nederland nog steeds maar 200 paren. Die andere postduiveneter, de havik, doet het helemaal niet zo goed, zeker niet op de zandgronden. Een belangrijke reden daarvoor: het aantal postduiven is de afgelopen tientallen jaren gekelderde. Die ineenstorting van een hoofdprooi, samen met sterke afnames van andere hoofdprooien als houtduif, kraaiachtigen en spreeuw, heeft vérgaande gevolgen voor haviken. De stand op zandgronden keldert, niet alle paren leggen eieren, het broedsucces daalt en de conditie van jongen verslechtert. Haviken eten juist steeds minder postduiven, simpelweg omdat er minder postduiven beschikbaar zijn. Dat zien we onder meer terug in de gestage vermindering van postduifringen die we op en onder haviksnesten aantreffen. De omgekeerde wereld dus: niet duivenhouders worden in hun bestaan bedreigd door haviken, maar haviken hebben het moeilijk doordat de hobby van duivenmelken zijn beste tijd heeft gehad.

Foto 2. Een haviksnest van binnen, hier met drie pas geboren jongen en een afgekloven Nederlandse postduif (geboren in 2009) als prooi, Boswachterij Smilde, 10 mei 2010.

De sterkste overleefd

De verorbering van 187.000 postduiven (inclusief stadsduif) lijkt wel veel, maar is nog steeds maar 9% van het aantal beschikbare postduiven. Omdat het aantal duiven per melker min of meer gelijk blijft van jaar op jaar, terwijl er toch gekweekt wordt, kunnen we uitgaan van een jaarlijkse sterfte van ongeveer 50%. Een deel van die sterfte, 9% dus, komt op rekening van de twee duivenjagers (hoewel duivenhouders hier vaak sperwer bij rekenen, is dat onjuist). Veel van de gepakte duiven zijn bovendien jonger dan één jaar, precies de categorie waarbinnen de melker zelf óók intensief selecteert. Aan de langzame, verdwalende en schichtige duiven heeft hij geen boodschap: weg ermee, het gaat immers om de vogels die leergierig zijn, zich goed kunnen oriënteren, snel zijn en gemakkelijk op honk komen. Kortom, duiven waarmee mooie wedvluchten gevlogen kunnen worden. In de duivenmelkerij wordt genadeloos gewied.

Sterfte door selectie

Via deze lange omweg kom ik weer terug bij de vogeltellers. Zelf tel ik ook al zeker 40 jaar lang vogels, óók postduiven. Die postduifreks laat een gestage daling zien. Nooit tevreden met een mooie grafiek ging ik op zoek naar gegevens van anderen: is de vastgestelde aantalsdaling op meer plekken gezien, en overall in dezelfde mate? En dan blijkt dus dat vogeltellers geen postduiven tellen! Wél huismussen, groene spechten en andere standvogels, maar postduiven, ho maar. Gelukkig hebben de duivenhouders zelf wel bijgehouden hoeveel verenigingen en leden er zijn, en hoeveel ringen er jaarlijks worden uitgegeven voor het ringen van de jonge duiven.

De conclusie uit mijn gegevens en die van de NPO is onontkoombaar: waar en wanneer er veel postduiven zijn, worden er veel gegeten door havik en slechtvalk; waar weinig, weinig. En dan nog zijn deze twee roofvogelsoorten kleine spelers in de sterfte onder postduiven. Voor sterfte is voornamelijk de duivenhouder zelf verantwoordelijk, en wel via selectie.

Met de postduif verdwijnt ook de havik

De dalende stand van duivenhouders én postduiven is geheel toe te schrijven aan het feit dat deze hobby in dit tijdsgewricht niet meer aanspreekt. Net zo min als dat er nog – op enige schaal – wordt geknikkerd, getold, gebikkeld, gehoepeld, blindemannetje gespeeld, sigarenbandjes of lucifermerken verzameld of gekaaibakt. Wat dat betreft is de toetreding van de duivensport tot het Immaterieel Erfgoed een passende stap: namelijk instandhouding op papier van wat de facto steeds verder afbrokkelt.

Deze marginalisatie is jammer voor de melkers, jammer ook voor havik en slechtvalk die moeten omzien naar een vervangende prooi. In het huidige vervlakkende landschap zal dat wel eens heel lastig kunnen worden.

Duif met ring gevonden?

Meld hem aan op:

duivensportbond.nl/duif-gevonden

Foto 3. Tijdens het systematisch afzoeken van nesten van havik en slechtvalk worden alle prooiresten verzameld, daaronder ringen van postduiven. Planken Wambuis, 23 juli 2013. In deze braakbal zit een ring van een Belgische postduif, geboren in 2011.

Tekst: Joop Assink & Herbert Hoekerswever

Foto: Chris van Dam

Stelselherziening geweldsaanwending;

HET VERVOLG

Dit artikel geeft informatie omtrent een grote verandering: met ingang van 15 januari 2019 komt er een nieuwe, verbeterde Ambtsinstructie. Alle wijzigingen zijn onderdeel van de Stelselherziening Geweldsaanwending.

De tekst is afkomstig uit een artikel van een politiewebsite van de Nationale Politie. Het is niet alleen een theoretische verandering maar veel meer een praktische verandering. Wat in het artikel relevant is voor de boa wordt met u gedeeld. Het spreekt in onderhavig artikel voor zich dat de boa ook onderdeel is van de veranderingen binnen de politie, oftewel de zogenaamde stelselherziening.

Verbeterpunten

Vanaf 15 januari 2019 gaan we anders om met het melden, registreren en beoordelen van geweld. Ook geldt vanaf dat moment een nieuwe, verbeterde Ambtsinstructie. En we gaan meer en meer de focus leggen op het leren van de inzet van geweld: is het goed gegaan, hebben we het goed gedaan en zouden we het de volgende keer anders doen?

Strikte regels

De politie heeft een geweldsbevoegdheid en voert daarmee het geweldsmonopolie van de overheid uit. Om ons werk goed te kunnen doen, mogen (en moeten we soms) geweld gebruiken. Het toegepaste geweld wordt altijd beoordeeld. Belangrijk hierbij is de Ambtsinstructie. Daarin staat beschreven hoe en wanneer we geweld mogen gebruiken. Geweldsgebruik is immers aan strikte regels gebonden en geweldsinzetten worden altijd beoordeeld.

Uniformiteit

De inzet van geweld is onderdeel van ons professionele vakmanschap. De maatschappij moet daarop kunnen vertrouwen en het is van cruciaal belang dat de politie dit vertrouwen blijvend waarmaakt. De manier waarop we de inzet van geweld verantwoord, toetsen en beoordelen is nog niet landelijk uniform georganiseerd. Ook kunnen per eenheid de rollen die betrokken zijn (of worden), in het proces verschillen.

Mantel de liefde

Uit reputatieonderzoek blijkt dat de maatschappij over het algemeen behoorlijk positief denkt over de inzet van de geweldsbevoegdheid, maar dat het vertrouwen in een objectieve beoordeling ervan door politie en OM een stuk lager is. De media oordeelt zelfs wel eens 'dat politiegeweld met de mantel der liefde wordt bedekt'.

Beoordeling geweldsinzet

Aan de andere kant staat de beoordeling volgens het reguliere strafrecht ter discussie. Niet voor die gevallen

waarbij de geweldsinzet zwaar lichamelijk letsel of de dood tot gevolg heeft gehad, maar daar waar het strafrecht 'een te bot instrument' lijkt te zijn.

Leren van geweldsaanwendingen

Tot slot wordt maatschappelijk en politiek gepleit voor het belang van de politie als lerende organisatie, ook op het gebied van de geweldsinzet. De inzet van geweld is immers onderdeel van het professionele vakmanschap van politiemensen. OBT (Operationele Begeleiding en Training) is in ontwikkeling en er worden verschillende initiatieven genomen om het leren van geweldsaanwendingen te stimuleren. De uitvoering ervan is echter zeer persoonsgebonden en geen onlosmakelijk onderdeel van het proces na de geweldsinzet.

Wat willen we bereiken?

Kern van de Stelselherziening geweldsaanwending politie is de legitimiteit van de inzet van de geweldsbevoegdheid door politieambtenaren. Het doel van de Stelselherziening is het versterken van het vertrouwen in politieoptreden in het algemeen en bij de inzet van de geweldsbevoegdheid in het bijzonder. Om dat doel te bereiken, richt de Stelselherziening zich op het verbeteren van de manier van verantwoorden, beoordelen en leren van geweldsaanwendingen.

'Belangrijk is dat politiemensen zich daarbij volop gesteund weten door de organisatie'

Stap naar voren

Deze wijzigingen moet opleveren dat het toepassen van geweld direct wordt gekoppeld aan het vakmanschap van politiemensen en daar ook op wordt beoordeeld. Belangrijk is dat politiemensen zich daarbij volop gesteund weten door de organisatie. Pas dan kunnen zij bewust die stap naar voren blijven zetten.

Openheid en transparantie

Bovendien moet de verantwoording over politiegeweld naar zowel de maatschappij als de politieambtenaar zelf toe, zo open en transparant mogelijk zijn. Dat geldt op individueel niveau, maar net zo goed op organisatieniveau.

Hetzelfde geldt voor het structureel leren van geweldinzetten. Als we dat op alle niveaus blijvend doen, kan het korps zijn mensen beter uitrusten in en weerbaarder maken bij het toepassen van geweld.

Oproep

Gelijktijdig toont de politiek belangstelling; de betreffende oproep door Chris van Dam (CDA) delen wij dan ook met jullie.

Betere uitgangspositie

Het projectteam dat zich bezig houdt met de omschreven veranderingen gaf tijdens de zogenaamde kick-off, op donderdag 29 maart 2018, een toelichting op het nieuwe proces van verantwoorden, beoordelen en leren van geweldsaanwendingen. Portefeuillehouder Frank Paauw opende de bijeenkomst. Hij benadrukte dat de Stelselherziening gaat zorgen voor meer begrip. 'Het zal bijdragen aan meer leerrendement, preciezere oordeelsvorming over de toepassing van geweld en meer transparantie, zowel voor onszelf als voor de burger.' De herziening leidt tot een betere uitgangspositie voor politiemensen door wie aanwending van geweld heeft geleid tot zwaar lichamelijk letsel of erger.

Drie onderdelen

Deze kick-off markeert het startmoment van een langere periode waarin we zowel intern als extern communiceren over de Stelselherziening. In grote lijnen gaat het daarbij om drie onderwerpen:

- Een nieuw intern proces voor het beoordelen, verantwoorden en leren van geweld, de evaluatie van geweld en de ondersteuning van medewerkers die geweld hebben gebruikt;
- Herzieningen van de Ambtsinstructie;
- Herziening Strafrecht met wetsvoorstel.

Ons voornemen is om u te blijven informeren omtrent veranderingen die betrekking hebben op situaties die zich voor kunnen doen binnen uw werkzaamheden als boa. Beschreven onderwerp is naar ons idee op dit ogenblik het meest belangrijke.

Bron: Korpsmedia

Tekst: Dutch Wildlife Health Center

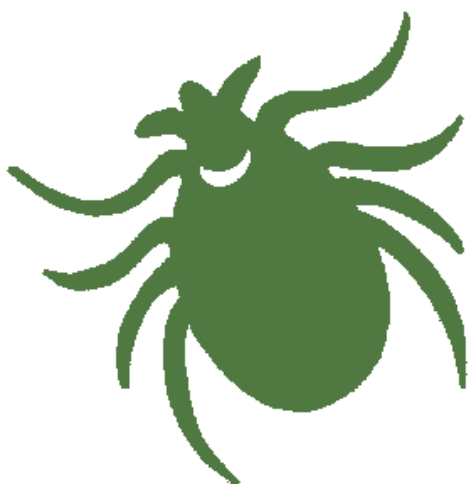
Foto: Redactie

Op 11 juli publiceerde het Dutch Wildlife Health Center dat er een indicatie is dat het teken-encefalitisvirus op meerdere plaatsen in Nederland voorkomt.

Nieuws en informatie over teken

Teken-encefalitis is een hersen(vlies)ontsteking die veroorzaakt wordt door het tekenencefalitis-virus, ook wel 'tick-borne encephalitis' virus (TBE-virus) genoemd. Besmette teken dragen het TBE-virus over van dier naar dier en soms naar de mens.

In 2017 hebben het DWHC en het RIVM opnieuw in reeënbloed gekeken naar antistoffen tegen het teken-encefalitisvirus (TBE/FSME). Het doel van dit onderzoek was het verkrijgen van meer inzicht in de huidige verspreiding van dit virus in Nederland.

Het ree als indicator

Uit het buitenland is bekend dat het teken-encefalitisvirus niet homogeen verspreid over een groot gebied voorkomt, maar dat het zich in kleine deelgebieden, zogenaamde haarden, concentreert. In deze haarden bevinden zich met het virus besmette teken. Om de kleine besmette gebieden te vinden, waar men vervolgens gericht naar besmette teken kan zoeken, wordt gebruik gemaakt van het ree als indicator. Het ree is een dier dat besmet kan worden met het virus, ook antistoffen aanmaakt, maar er niet aan doodgaat. En omdat het ree zeer plaatstrouw is, algemeen voorkomt, in tekenrijke gebieden leeft en vaak onder de teken zit, is het dier een goede indicator voor de aanwezigheid van het virus in een gebied. Omdat reeën in grote delen van Nederland in het kader van beheer worden bejaagd, is het niet nodig om speciaal voor de monitoring van het virus reeën te schieten.

2016

In 2016 heeft het RIVM het reeënbloed dat het DWHC in 2009-2010 in het kader van een ander onderzoek had verzameld, getest op antistoffen tegen het teken-encefalitis

virus. Van de 297 geteste bloedmonsters, waren er zes positief, waarvan vijf van reeën op de Sallandse Heuvelrug (Overijssel) en één van een ree in de provincie Noord-Brabant. Op de Sallandse Heuvelrug is destijds ook actief naar teken gezocht en kon de aanwezigheid van het virus zelf ook worden vastgesteld. Omdat de in 2016 gebruikte bloedmonsters reeds zeven jaar oud waren, besloot het Ministerie van VWS de surveillance te herhalen om zo meer inzicht te krijgen in de huidige verspreiding van het virus.

2017

In 2017 zijn in totaal ruim 600 reeënbloedmonsters op antistoffen getest. Hiervan testten er 22 positief. Met dit nieuwe onderzoek werd ook nu weer een besmettingshaard op de Sallandse Heuvelrug gevonden. Daarnaast werden antistoffen aangetroffen in het bloed van een aantal reeën in Overijssel en in Gelderland langs de grens met Duitsland, en werden enkele 'losse' positieve gevallen gevonden in Noord-Brabant en Limburg. Grotere verspreiding?

De nieuwe resultaten zijn een indicatie dat het virus nu op meerdere locaties in Nederland voorkomt. Of het virus ook daadwerkelijk aanwezig is, kan alleen met zekerheid worden geconcludeerd als het virus zelf wordt aangetoond in bijvoorbeeld teken. Momenteel wordt met behulp van statistiek nagegaan of er daadwerkelijk sprake is van een grotere verspreiding in Nederland, of dat er meer 'positieve locaties' zijn gevonden omdat er meer monsters zijn onderzocht.

Betekenis voor de mensen in het veld

In feite verandert er door de nieuwe inzichten voor de veldwerker nog niets. Wel onderstrepen de resultaten het belang van preventieve maatregelen om tekenbeten te voorkomen en van het doen van een tekencontrole na een dag in het groen. Immers een teek kan diverse ziekten overbrengen, waarvan teken-encefalitis er één is. Dit onderzoek maakt duidelijk dat men zich bewust moet zijn dat men ook in andere gebieden dan de Sallandse en Utrechtse Heuvelrug teken-encefalitis kan oplopen. Van deze twee gebieden was dit reeds bekend: Het RIVM constateerde al in 2016 dat personen daar de ziekte waarschijnlijk hadden opgelopen.

Meer informatie:

RIVM: rivm.nl/onderwerpen/t/tekenencefalitis
 DWHC: dwhc.nl/ziekten/teken-encefalitis/

Tekst: Ronald Reinke

Foto's: Mireille Ultee, Recreatie Midden-Nederland

Casusdag voor studenten Natuur- en Milieuhandhaving

Op 6 juli organiseerden Recreatie Midden-Nederland, ROC Midden Nederland - Veiligheid & Defensie College Nieuwegein en MBO Amersfoort - School voor Veiligheid, een casusdag voor achttien studenten voor het keuzedeel Natuur- en Milieuhandhaving. Dit keuzedeel biedt de studenten de nodige basiskennis en competenties die nodig zijn voor een functie als boswachter.

Tijdens deze praktijkdag deelden boa's van Het Utrechts Landschap en Recreatie Midden-Nederland in samenwerking met medewerkers van Landgoed Sandenburg en Landgoed Remmerstein hun kennis in acht uitgewerkte casussen met de studenten. Bij Nationaal Bomenmuseum Von Gimborn Arboretum en de aangrenzende Landgoederen Leeuwenburg en Moersbergen werden diverse scenario's uitgezet: stroperij, het gebruik van geoorloofde en niet-geoorloofde jachtmiddelen, het illegaal bewonen van een natuurgebied, overtreding van de visserijwet en training in het omgaan met publiek. Zo konden de studenten de theoretische kennis en specifieke wetgeving omzetten naar de beroepspraktijk.

Deze dag heeft een inkijkje gegeven in het werkveld van de groene boa. Studenten kregen zo een idee van de kennis en vaardigheden die nodig zijn om het vak van groene boa uit te oefenen.

Ronald Reinke is boa bij Recreatie Midden-Nederland en jachtopzichter op landgoed Leeuwenburg.

Scenario 1 (foto 1 t/m 3)

Een jager is in het bos een ree aan het ontweiden. Er ligt ook nog een ree bij de auto. Tegen de auto staat een buks. De papieren van de jager worden gecontroleerd door twee boa's. Tot hun verbazing is alles in orde. Het leermoment: jagers schieten dieren dood en ontweiden die in het veld om het dier daarna mee naar huis te nemen om op te eten. Voor de studenten, die allemaal uit stedelijke gebieden komen, een bijzondere ervaring.

Scenario 2 (foto 4 t/m 6)

De boa's treffen een wildkampeerder naast het fietspad aan. Hij heeft een tent opgezet, heeft open vuur en als de wildkampeerder zijn tent openslaat, zien de boa's een buks liggen. Hoe te handelen? Wildkamperen is uit de wet gehaald; maar in plaats daarvan is het in dit gebied verboden om zich buiten wegen en paden te begeven. Verder heeft hij een open vuur in een periode van extreme droogte – 'code rood' is afgekondigd. Dat is dus ook een overtreding. Het probleem is de buks in de tent (voor de wet een woning, ook al staat de tent daar illegaal). Als er aanleiding is om de wildkampeerder te verdenken van onrechtmatig handelen, dan kun je om uitlevering van de buks vragen. Als de verdachte daar geen gehoor aan geeft, heb je toestemming nodig om binnen te treden en de buks in beslag te nemen. De tent is een woning en zonder toestemming van de hulpofficier van justitie mag de woning niet worden betreden. In dit geval was de buks ook nog eens een luchtbuks en die mag in een woning voorhanden zijn. Een mooie complexe casus.

'theoretische kennis en specifieke wetgeving omzetten naar de praktijk'

Scenario 3 (foto 7 en 8)

Een jager zit aan de rand van het veld in een schuilhutje. Hij is bezig met schadebestrijding van kraaien en heeft een aantal lokkers voor zich staan. De boa's gaan controleren of hij daar rechtmatig zit. Al direct blijkt dat zijn papieren in orde zijn. Met de situatie was dus niks mis, maar terwijl de studenten naar hem toeliepen, knalde hij een paar keer. Er waren enkele studenten die dekking zochten in het bos en een omtrekkende beweging maakten om achter de jager te komen.

Tekst: Joop Assink & Herbert Hoekerswever

GEVOLGEN 'NIET-BENOEMEN WAAROM VERDACHTE GEBOEID WERD'

Relevant in deze zaak is onder andere dat het niet-benoemen waarom de betreffende verdachte werd geboeid, ertoe heeft geleid dat het boeien als onrechtmatig is beoordeeld en daarom de verbalisanten niet in de rechtmatige uitoefening van hun bediening waren, aldus het Gerechtshof.

De zaak

Verdachte wordt vervolgd voor het beledigen van agenten. Nadat verdachte was geboeid, heeft hij bepaalde uitlatingen gedaan. Hij zou de woorden 'flapdrol', 'stelletje kleuters', 'snotneuzen', 'stelletje mongolen', 'klein kind' en 'kleuter' hebben gebruikt.

De raadsman van verdachte voert aan dat het OM niet-ontvankelijk moet worden verklaard in de vervolging, omdat de verbalisanten tijdens de uitingen niet in de rechtmatige uitoefening van hun bediening waren. Volgens hem was het aanleggen van handboeien bij verdachte namelijk onrechtmatig.

De uitspraak

Het hof oordeelt dat uit art. 22 lid 1 Ambtsinstructie volgt dat ten behoeve van het transport handboeien kunnen worden aangelegd, als de feiten of omstandigheden dit redelijkerwijs vereisen vanwege gevaar voor ontvluchting, de veiligheid of het leven van de persoon die rechs van zijn vrijheid is beroofd, van de ambtenaar of van derden.

De motivatie

Volgens het hof is van dergelijke feiten en omstandigheden bij de aanhouding van verdachte niets gebleken. Uit het pv-aanhouding volgt dat de handboeien zijn aangelegd bij het transport van verdachte. Redenen hiervoor zijn niet aangegeven. Op de camerabeelden is te zien dat verdachte vanaf zijn aanhouding en het aanleggen van de handboeien rustig is en meewerkt.

Het aanleggen van handboeien bij verdachte is volgens het hof dan ook onrechtmatig geweest. Verbalisanten waren hierdoor vanaf dat moment niet in de rechtmatige uitoefening van hun bediening.

De woorden die verdachte vanaf het aanleggen van de handboeien heeft geuit, zijn daarom niet aan te merken als belediging (art. 266 juncto 267 lid 2 Sr). Hierdoor kan hoogstens sprake zijn van eenvoudige belediging (art. 266 Sr), waarvoor is vereist dat door de aangever een klacht tot vervolging wordt gedaan (art. 269 Sr), voordat het OM over kan gaan tot vervolging. Deze klacht ontbreekt van beide aangevers, waardoor het OM niet-ontvankelijk wordt verklaard in de vervolging.

Uitspraak: 16-08-2018

Instantie: Gerechtshof Den Haag / ECLI:NL:GHDHA:2018:2077

IN HET GEZICHT GESLAGEN

Onderstaand oordeel is ook relevant voor de boa, immers het omschreven geweld is juridisch gezien als onrechtmatig beoordeeld. Hierbij dienen auteurs de opmerking te plaatsen dat het oordeel volgt nadat het toegepaste geweld wordt beoordeeld en is ontwaard van persoonlijke mening.

De zaak

Verbalisant slaat verdachte in zijn gezicht, nadat verdachte de verbalisant heeft beledigd en in zijn gezicht heeft gespuugd. Rechtbank beoordeelt het slaan door verbalisant als onrechtmatig. Volgens de rechtbank mocht geen geweld worden gebruikt tegen de verdachte.

De toedracht

Verdachte wordt vervolgd voor onder meer het op grote schaal verkopen van gestolen fietsen via Marktplaats. De raadsman heeft niet-ontvankelijkheid van de officier van justitie bepleit, vanwege het door verbalisant tegen verdachte toegepaste geweld. Uit het dossier volgt dat verdachte door verbalisant is geslagen, nadat verdachte verbalisant in het gezicht heeft gespuugd.

Volgens de rechtbank heeft verdachte daaraan voorafgaand zich geruime tijd opstandig gedragen. Zo heeft hij de verbalisanten en hun familieleden beledigd tijdens de insluitingsfouillering en moest hij gedwongen worden om mee te lopen naar zijn cel, waar hij uiteindelijk in moest worden geduwd.

De uitspraak

De rechtbank oordeelt dat de reactie van de verbalisant op het spugen van verdachte onrechtmatig is geweest. Hoewel het voorstelbaar is dat de verbalisant is gekrenkt door het spugen van verdachte, mag volgens de rechtbank onder deze omstandigheden geen geweld worden gebruikt tegen een verdachte.

De motivatie

Verdachte bevond zich namelijk in zijn cel en leverde geen (onmiddellijk) gevaar op voor de verbalisanten, die met zijn tweeën waren. Hoewel het slaan van verdachte te kwalificeren is als een onherstelbaar vormverzuim en de gevolgen niet uit de wet blijken, leidt dat niet tot niet-ontvankelijkheid van de officier van justitie.

De rechtbank houdt bij oplegging van een eventuele straf rekening met het vormverzuim in de vorm van strafvermindering.

Uitspraak: 18-07-2018

Instantie: Rechtbank Amsterdam / ECLI:NL:RBAMS:2018:5091

OBSERVATIE – INWINNEN INFORMATIE DOOR BURGERS

Buren die enige maanden hebben bijgehouden welke personen bij verdachte op bezoek kwamen, hoelang deze personen daar bleven en met welk vervoermiddel zij daar kwamen; dit levert in casu geen stelselmatige observatie of stelselmatige informatie-inwinning door een burger op.

De zaak

In deze zaak handelde verdachte in strijd met de Opiumwet. De verdediging heeft aangevoerd dat sprake is geweest van onrechtmatige stelselmatige observatie van verdachte door burgers, in opdracht van de politie. Dit zou ernstige inbreuk op de privacy van verdachte hebben opgeleverd.

De toedracht

Volgens de rechtbank is dit niet het geval en is ook geen sprake van stelselmatige informatie-inwinning door burgers. De burens van verdachte hebben enige maanden bijgehouden welke personen er bij verdachte op bezoek kwamen, hoelang deze personen daar bleven en met welk vervoermiddel zij daar kwamen. De burens hebben hierbij zicht gehad op de voorkant van de woning van verdachte. Deze gegevens zijn vervolgens overhandigd aan de politie.

De beoordeling

Volgens de rechtbank is voor de beoordeling van de vraag of sprake is van stelselmatige observatie of informatie-inwinning en of daardoor sprake is van een meer dan beperkte inbreuk op het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, van belang of daardoor een min of meer volledig beeld is verkregen van bepaalde aspecten van iemand zijn leven. Hierbij is het volgende van belang: de duur, plaats, intensiteit of frequentie en het al dan niet toepassen van een technisch hulpmiddel, dat meer biedt dan alleen versterking van de zintuigen. Deze elementen zijn ieder voor zich, maar met name in combinatie, bepalend voor de vraag of een min of meer volledig beeld van bepaalde aspecten van iemands leven wordt verkregen. De rechtbank stelt vast dat de burens van verdachte een bepaalde periode dagelijks hebben bijgehouden welke personen er bij verdachte aan de deur kwamen. Voor de vraag in hoeverre hierdoor een inbreuk is gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van verdachte, is onder meer van belang wat de aard en intensiteit van de waarnemingen is geweest. De bezoekers van verdachte, en niet hijzelf, werden op verschillende tijdstippen waargenomen op een voor iedereen waarneembare, openbare plaats. Namelijk voor de woning van verdachte. Er is geen sprake geweest van het volgen of observeren van verdachte op andere plaatsen, dan de ruimte die zichtbaar is vanaf het woonerf van de burens. Er is wel een technisch hulpmiddel ingezet, door foto's te maken van vervoermiddelen van de bezoekers, maar dit is slechts incidenteel voorgekomen en niet van dien aard dat dit kan bijdragen aan enige stelselmatigheid.

De uitspraak

Volgens de rechtbank is dan ook geen sprake van een stelselmatige observatie of stelselmatige informatie-inwinning door een burger. Er is daarom geen sprake van een vormverzuim.

Uitspraak: 21-06-2018

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland / ECLI:NL:RBNNE:2018:2563

PORTIER OPENEN

Onderstaande uitspraak van de Rechtbank Gelderland heeft direct betrekking op situaties die u als boa kunt tegenkomen in uw dagelijkse werkzaamheden. Relevant om te vermelden is dat u uw ambtshandelingen goed omschrijft zodat het bij een beoordeling voor een ieder helder is waarom welke handelingen zijn verricht.

De zaak

Door verbalisant openen van een portier van een voertuig, was niet onrechtmatig en levert geen doorzoeking op. Deze bevoegdheid heeft de politie op grond van artikel 3 Politiewet.

De toedracht

Verbalisanten kregen om 04.07 uur de melding dat in Didam een plofkraak had plaatsgevonden. Vervolgens zagen zij om 04.18 uur op een parkeerplaats in Didam een zwarte bus staan, die schuin, dubbel en achterwaarts stond geparkeerd. Het gras achter de bus was platgetrapt en het kentekenen stond in Rotterdam geregistreerd. Het was verbalisanten bekend dat verdachten van een plofkraak vaak een witte bus gebruiken om te vluchten. Verbalisant pakte daarom de linker portiergreep aan de achterzijde van de bus vast en voelde dat deze niet was afgesloten. Hij heeft vervolgens de deur geopend. In de bus werden twee verdachten aangetroffen met direct in het zicht een rode scooter en een hoeveelheid geld die met blauwe verf/inkt besmeurd was.

De verdediging

De verdediging voert aan dat de doorzoeking van de bus onrechtmatig is geweest, omdat er onvoldoende was voor een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit. Volgens hen is dan ook sprake van een onherstelbaar vormverzuim.

De beoordeling

De rechtbank oordeelt dat het openen van het achterportier van de bestelbus geen doorzoeking oplevert. De politie heeft op grond van artikel 3 Politiewet de bevoegdheid tot het openen van een portier van een voertuig. Daarbij kan het enkele door verbalisanten openen van een niet-afgesloten portier van een voertuig, dat zich op de openbare weg bevindt, niet worden aangemerkt als een inbreuk op de privacy in de zin van art. 8 EVRM en art. 10 Grondwet.

De uitspraak

De rechtbank oordeelt dat het openen van het portier niet onrechtmatig was. Er is dan ook geen sprake van een vormverzuim en het verweer wordt verworpen.

Uitspraak: 28-06-2018 Rechtbank Gelderland / ECLI:NL:RBGEL:2018:2819

Op vrijdag 28 september was de 10de Beheerdersdag op landgoed Heerlijkheid Mariënwaerd waar bijna 700 beheerders een gevarieerd programma van boeiende lezingen, workshops en excursies bezochten.

De Beheerdersdag wordt sinds een aantal jaren georganiseerd door samenwerkende organisaties in de bos- en natuursector. De coördinatie van de dag is in handen van de Bosgroepen en de VBNE. Doel van de dag is een jaarlijkse kennisuitwisseling over actuele zaken en ontwikkelingen in het beheer van bos, natuur en landschap in Nederland.

In bijna 40 workshops werden deelnemers bijgepraat over allerlei actuele onderwerpen; van bosverjonging en werken met vrijwilligers tot exotenbestrijding, communicatie en speelnatuur. Er was een speciaal blok met klimaatonderwerpen, met onder andere een workshop over bos-klimaatpilots en een energievisie voor landgoederen.

Vooraf de excursies waren enorm populair, zoals die over het herkennen van stroperij, het uitzetten van oogstpaden en de rondleiding over het prachtige landgoed zelf. Ook voor de excursie 'Levend Erfgoed Loont' werden de wagens goed vol geladen met geïnteresseerden.

De 11de Beheerdersdag op 27 september 2019.

10e Beheerdersdag

Tekst: Cees van Geel

Foto: Redactie

In het veld is altijd wat te doen

Het was ongeveer om deze tijd van het jaar dat de gewassen van het land werden gehaald. De mais werd gekneusd dus er kwam als vanzelf meer ruimte voor het wild. Althans de ruimte bleef hetzelfde, maar het zicht op het wild werd beter want veel dekking verdween omdat de gewassen weg waren.

Dat betekende weer extra activiteit in het veld; meer kijkers en wildliefhebbers. En natuurlijk de mannen die clandestien hun diepvries wilden vullen. Voor de jachtopzichter weer werk aan de winkel. Ik moest super opletten en veel uren maken want die lui komen op de meest onmogelijke tijden.

Zo was het op een frisse zondagochtend dat ik om halfzes het veld in ging om het een en ander in de gaten te houden. Ik reed speciaal langs de buitenkanten van mijn veld, daar waar de landbouwgebieden lagen. Want daar liep op dat moment het meeste kleinwild; vooral haas, fazant en konijn. Die konden mooi de resten van het graan en de mais oppikken.

Ik had om een uur of zes post gevat aan de buitenkant van het bos. Mooi verdekt in het hakhout zodat ik goed de hele buitenkant van de landbouwenclaves kon overzien. Kwart voor zeven kwam er beweging. Heel in de verte zag ik met mijn veldkijker een auto rijden die stapvoets reed. Dan weer stoppen, dan weer langzaam vooruit. Dat konden natuurlijk ook mensen zijn die graag wild zien. Ze reden op een onverharde openbare weg; geen probleem want dat mocht.

Maar ik hield het zaakje toch nauwlettend met mijn veldkijker in de gaten. Ze waren nog ver weg. Na ongeveer een kwartier was de auto zover genaderd dat ik met kijker goed kon zien dat er twee mannen in die auto zaten. Aan weerszijde waren de ramen geheel geopend. Dan begint bij mij altijd de hartslag langzaam op te lopen.

Ze bleven de hele tijd observeren en maar kijken. En ja hoor, op misschien wel driehonderd meter bij mij vandaan stopt de auto plotseling. Heel langzaam kwam de loop van een vuurwapen uit een raam. En pats! Daar viel een schot van een klein kaliber buks. Dan gaan bij mij alle radartjes draaien. Maar ik wachtte rustig af. Als het raak was, moesten ze het geschoten stuk wild toch op halen. Na een kort ogenblik reden ze echter weer langzaam door.

Ik had natuurlijk genoeg gezien. Ze reden op een zandpad dat uitkwam bij de bosrand waar ik stond dus ik besloot te blijven staan en af te wachten. Het ging zo langzaam dat ik bijna mijn geduld zou verliezen. Dat mag niet, Cees, zei ik tegen mezelf.

Blijf rustig, niet te vroeg gaan. Toen de mannen tot op 50 meter waren genaderd, ging het gebeuren. Het pad waar ik op stond was niet breed, dus erlangs ging haast niet. Ik drukte het gaspedaal in en reed ze tegemoet. Ze reageerden direct, reden hard achteruit en wilden bij het eerste zijpad keren. Maar ze zagen een greppel over het hoofd. En daar hing het spul. Ze konden geen kant meer op. Ik zette mijn jeep ervoor en zag de twee 'ongedoopten' zoals wij dat altijd noemden - zo wit als een laken - in de auto zitten. Met de handen omhoog riepen meteen ze dat ze al meewerkten. Nou, dat had ik wel eens anders meegemaakt.

De buks, een Manu Arms met kaliber .22 lr, met kijker en demper gaven ze vrijwillig af. Ik moest hem nog wel ontgrendelen en de munitie eraf halen. Bij de vraag of ze nog meer munitie hadden, bleek dat ze twee doosjes hadden met in het totaal 83 patronen. Ik heb de mannen aangehouden en op het bureau kwam het hele verhaal naar boven. Eentje had de auto van zijn vrouw meegenomen en in België van een onbekend iemand de buks en de patronen gekocht. Ze gingen voor de eerste keer het veld in want ze hadden hier in de regio altijd wild gezien.

Ze vonden dat ze niet hadden gestroopt want ze hadden misgeschoten. Maar ze waren weldegelijk van plan om nog een haas of een paar fazanten te schieten. Volgepakt met de nodigen processen- verbaal keerden ze huiswaarts.

Zo zie je maar weer dat als je in het veld bent, er altijd wel wat te doen is. Waar wild zit wordt gestroopt. Om dat te zien moet je er wel zijn. Het klinkt voor de jonge jachtopzichters, boswachters en toezichthouders misschien wat oubollig maar er wordt nog steeds gestroopt; in allerlei vormen. Op moderne maar ook nog op de ouderwetse manier, neem dat maar van mij aan. Dus aan alle jonge toezichthouders: veel in je veld zijn, op ongeregelde tijden. Dan krijg je zeker succes. Het zij met stroperij, dumpen van huisvuil en drugsafval, loslopende honden, enz. Ik wens jullie heel veel succes.

Manu Arms .22 lr

TEEKWERENDE
KLEDING.NL

Heeft u last van teken
en wilt u tekenbeten voorkomen?
Wij hebben de oplossing!

“De kleding is optimaal afgestemd op bescherming tegen teken, zonder dat extra behandeling van kleding nodig is en met maximale aandacht voor uw gezondheid.”

100% veilig in gebruik
“Onze kleding is minimaal 80 keer wasbaar zonder dat deze zijn teekwerende werking verliest.”

Gemakkelijk en eenvoudig
online bestellen!

Teekwerendekleding
Industrieweg Oost 28
6662 NE ELST (GLD.)
Tel. 0481 - 36 41 41
www.teekwerendekleding.nl